

»SRCE SE NE BOJI!«

**Knjižica za duhovno pripravo na praznovanje
godu blaženega ALOJZIJA GROZDETA 27. maja
in na prenos njegovih relikvij v kapelo v Marijini
božjepotni cerkvi na Zaplazu 28. maja 2011**

Slika na naslovnici: Blaženi Alojzij Grozde,
kot ga je za črnomaljsko dekanijo upodobil slikar Nikolaj Mašukov (foto: B. Š.)

»SRCE SE NE BOJI!«

Dne 13. junija 2010 je na evharističnem kongresu v Celju v imenu papeža Benedikta XVI., državni tajnik kardinal Tarcisio Bertone razglasil mučenca Alojzija Grozdeta za blaženega. To je kristjane v Sloveniji napolnilo z veseljem, hvaležnostjo in upanjem. »*Dragocena je v očeh Gospodovih smrt njegovih zvestih*« (Ps 116, 15).

V listni ob razglasitvi je bilo omenjeno, da se njegov god obhaja vsako leto 27. maja. To je dan, ko je bil rojen in je prejel zakrament svetega krsta. Konec meseca maja se tako v Sloveniji pripravljamo na dva dogodka: prvo praznovanje godu novega blaženega mučenca in prenos njegovih relikvij v romarsko cerkev na Zaplazu.

Da bi se na praznovanje lahko duhovno bolje pripravili, se je Grozdetov odbor v novomeški škofiji odločil, da pripravi posebno knjižico ki za tri velikonočne nedelje (3., 4. in 5.) vsebuje: *uvod v mašo, homilijo in prošnje za vse potrebe*. Omenjena knjižica bo pomagala duhovnikom, da se bodo župnijska občestva lahko bolj učinkovito pripravila na praznovanje godu našega blaženega mučenca. Homilje so pripravili nadškof Stanislav Hočevar SDB, Igor Luzar in dr. Anton Štrukelj. Uvod in prošnje za vse potrebe pa so pripravili, s. Marjeta Fajdiga, Primož Bertalanič in Klavdio Peterca. Vsem sodelujočim pri pripravi besedil naj velja iskrena zahvala.

Naj vsa naša občestva na poti za Vstalim Gospodom, podpira priprošnja blaženega Alojzija Grozdeta!

Odbor za pripravo

UVOD

Z današnjo 3. velikonočno nedeljo začenjamo molitveno osmino za duhovne poklice. Jezus nam govori: »Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.« Pri tej sveti maši in v tem tednu prosimo Jezusa, naj usliši našo molitev in nam dá novih duhovnih poklicev. Molimo za vse, ki jih Bog kliče v duhovni poklic, da bi na ta klic odgovorili.

V evangeliju bomo slišali o srečanju dveh učencev, ki sta na poti v Emavs hodila skupaj z vstalim Jezusom. Prepoznala sta ga šele potem, ko sta ga poslušala in je njuno srce postalo goreče, najbolj pa po lomljenju kruha. Vsa vesela sta se vrnila v Jeruzalem in pripovedovala, kar sta videla in doživela.

Naš blaženi Alojzij Grozde se je z Jezusom redno srečeval pri sveti maši in obhajilu, pogosto ga je obiskoval v Najsvetejšem zakramentu in v svoji okolici pričeval zanj. Naj bo današnja sveta maša tudi za nas vse srečanje z vstalim Kristusom in sonce tega dneva. Kar bomo doživeli in spoznali ob srečanju z Jezusom, ponesimo na svoje domove in tja, kjer živimo in delamo.

Najprej pa pogledjmo v svoje srce in obžalujmo vse, kar ni bilo tako, kakor Bog od nas pričakuje; prosimo ga, naj nam odpusti naše slabosti in grehe.

Nagovor

BLAŽENI ALOJZIJ GROZDE – MUČENEC ZVESTOBE

Bratje in sestre! V velikonočnem času večkrat poslušamo evangelij o Emavs. Ta je namreč nabit z najglobljimi izkušnjami, z neprekosljivo modrostjo in hkrati življenjsko tako vznemirljiv, da je vedno docela nov. Vznemirljiv je kakor naši vsakdanji koraki! Vsak nov korak v življenju napravimo v drugačnem okviru. Vsak hip smo namreč starejši in vsak hip lahko zavzamemo nove odnose do sebe, do bližnjih, do sveta, do Stvarnika. Na teh naših poteh srečujemo ljudi. Eni so zagledani v preteklost. O vsem imajo izdelane predstave. In tožijo in tarnajo, ker se svet ne »vrti« tako, kot si oni predstavljajo. Zato so pogosto razočarani. Ne zavedajo se, da na neki način »bežijo« iz življenja, da zapuščajo središče življenja, da se oddaljujejo od prave zgodovinske osi, od Središča življenja. Tiste, ki ne mislijo enako, hitro cinično ošvrknejo: »Mar si ti edini tujec? Kako to, da ne veš tega, kar vsi vedo! Le od kod si se vzel?«

Učenca na poti v Emavs, ki si nekako celita ranjeni srca, sta sicer slišala o ženah, ki so pritekale od groba in pričevale, da Jezusa ni več v grobu, vendar je to za njiju le del nezanimive »črne kronike«. V njunih očeh novica ne zasluži nikakršne pozornosti, saj je preprosto ne moreta »povezati« s svojimi pričakovanji, »podobami« Boga, življenja, zgodovine.

Ko končno prisluhneta velikemu Tretjemu, vstalemu Gospodu, ko ga odkrijeta in prepoznata pri lomljenju kruha v gostišču, opazita v sebi novo svetlobo, novo toploto. Zdaj sta na pravi poti.

3. VELIKONOČNA NEDELJA

---

8. maja 2011

Kdor pa od samega otroštva, od mladosti sprejme v središče svojega srca in življenja tega velikega Tretjega, vstalega Gospoda, temu ni treba nikdar svojega srca prepuščati otožnosti in razočaranju, temu se ni treba oddaljevati od središča življenja, niti druge cinično napadati.

Tako smo mi, prebivalci Slovenije, prejeli izjemno velik dar od vstalega Gospoda. Še zdaj se mnogi tega ne zavedajo, raje stopajo po poteh razočaranja in dajejo cinične pripombe. Mučeniško pričevanje bl. Alojzija Grozdeta je zanje kakor nepomemben del neke grenke črne kronike ...

Bl. Alojzij Grozde pa ostane za vse nas pravo velikonočno presenečenje, pravi velikonočni pirh.

On, revni Lojzek iz dolenskih hribov, nezakonski in nezaželeni sin, v ranem otroštvu zaprt med živalmi, večkrat lačen kot sit, v raztrgani obleki in z vedno praznimi žepi, je v svoje srce sprejel milostni dar velike noči. Še kot otroček se rad potegne v samoto, da bi v molitvi občudoval dar božje ljubezni. Ko pase krave, bere knjige, da bi v njih odkrival evangeljsko modrost. Ko po izjemni solidarnosti svoje tete vendarle pride v Ljubljano, in to v času evharističnega kongresa, dobesedno odpre srce vstalemu Gospodu – sveti evharistiji.

V njeni moči zmore vse. Zmore mirno prenašati norčevanje sošolcev in hudo pomanjkanje vsakršnih sredstev. Če se v začetku kot reven kmečki fant ne more primerjati z mestnimi vrstniki, jih v moči božje besede in evharistije kmalu prehiti, vendar samo zato, da bi jim lahko bolj velikodušno služil, jih z modrostjo evangelija razsvetljeval in z dejanji ljubezni krepil.

3. VELIKONOČNA NEDELJA

---

8. maja 2011

V svetlobi božje besede, evharistije in božje Matere Marije mu ni treba nikdar bežati pred problemi, pred nalogami, pred središčem življenja. Nasprotno, vedno bolj je »notri«, kot pravimo po domače. Takoj vse razume, se dá na razpolago, zagrabi za delo, začne prepevati, govoriti, nastopati, organizirati in vse usmerjati k pravim ciljem. Ima preroški pogled zase in za svoje ljudstvo.

V luči evangelija izkustveno čuti, da je zvestoba življenjskemu poslanstvu, zvestoba Kristusu in Cerkvi edini izraz pristne ljubezni. Kdor ljubi, okuša pravo sladkost življenja samo v zvestobi. Kdor ljubi, okuša, kako ga Bog razsvetljuje, kako mu kaže prava pota. Zato naravnost hiti po poteh božje volje.

Blaženi Alojzij Grozde je človek zvestobe svojemu človeškemu in krščanskemu poklicu. Samo zato je mogel prejeti največji dar: dar pričevanja zvestobe Kristusu s prelitjem lastne krvi. Zato ni čudno, da je na začetku zadnje življenjske poti, poti mučeništva, svojim sošolcem namenil besede, tako podobne tistim iz današnje božje besede: »Nimam se česa bati. Moje srce je mirno. On mi bo pokazal pravo pot.«

Bratje in sestre, zvestoba je samo tam, kjer je pristna ljubezen; hkrati pa samo resnična zvestoba omogoča pristno ljubezen.

Ta čudežna poroka med zvestobo in ljubeznijo vedno rojeva novo življenje; življenje luči in svetlobe.

nadškof STANISLAV HOČEVAR

PROŠNJE ZA VSE POTREBE

Blaženi Alojzij Grozde se je v svojih molitvah zaupno obračal na nebeškega Očeta in Jezusa v Najsvetejšem zakramentu pogosto obiskoval v kapeli. Tudi mi se sedaj obrnimo na Jezusa in mu izrazimo svoje prošnje.

1. Jezus, ti si oznanjal božje kraljestvo. Opogumljaj papeža, škofe, duhovnike, redovnike in misijonarje, da bodo z vsem srcem oznanjali tvoj evangelij.
2. Jezus, blaženi Alojzij Grozde je pretrpel mučeniško smrt, ker je veroval in tudi druge spodbujal h krščanskemu življenju. Prosimo te, utrdi vse kristjane, ki trpijo zaradi vere, da bodo pogumno pričevali zate in ti ostali zvesti.
3. Jezus, mnogi mladi tudi danes slišijo tvoje vabilo: »Hodi za menoj.« Vlij jim potrebnih milosti, da se bodo na tvoje vabilo odzvali z velikim zaupanjem, vero in ljubeznijo.
4. Jezus, ko si govoril z učencema na poti v Emavs, je bilo njuno srce goreče. Naj tudi mi radi beremo in premišljujemo Sveto pismo in iz tega živimo.
5. Jezus, blaženi Alojzij Grozde je živel iz evharistije in jo imenoval »sonce mojega življenja«. Naj postane evharistija tudi za nas vir in središče življenja.
6. Jezus, tvoja bližina je učenca, ki sta bila na poti v Emavs, osvobodila žalosti. Prosimo te, pomagaj tistim, ki imajo strto srce ter žalostne misli, da bi se v njihova srca in misli spet naselila ljubezen, mir in veselje.
7. Jezus, ti si trpel, umrl in vstal od mrtvih zaradi nas. Poživi nam vero v posmrtno življenje, vse umrle pa sprejmi k sebi v večno veselje.

Nebeški Oče, usliši te naše prošnje, ki smo jih glasno izrekli, pa tudi vse tiste, ki jih nosimo v svojem srcu. Po Kristusu našem Gospodu. Amen.

UVOD

Na binkoštni dan so se pretreseni ljudje, potem ko jim je Peter spregovoril o Jezusovem vstajenju, spraševali, kaj naj naredijo. Podobno se danes mnogi mladi sprašujejo, kaj naj naredijo s svojim življenjem, ko si izbirajo življenjski poklic. Potrebujemo pogumnih modrih svetovalcev, kakor je bil apostol Peter.

Mladi tudi danes tako delijo usodo mladega Alojzija Grozdeta, ki se je dolgo odločal o svojem bodočem poklicu. Po tehtnem premisleku pa je zapisal v svoji pesmi tudi svojo izbiro:

*»Ne boste, zvezde, več me goljufale,
ne boste več mi sonca zakrivale.
Po novih potih šel bom v nove dni,
srca in duše Bog bo le vladar,
šla moja pot bo pred njegov oltar.*

*Odslej ljubezen moja boš le Ti,
le Tebe moja pesem bo slavila,
po Tvojih potih noga bo hodila,
le Zate bilo bo srce vse dni!«*

Bratje in sestre, danes bomo še posebej prosili za mlade, da bi se mnogi odločili in sledili vabilu v duhovništvo. Pa tudi za vse tiste, ki jim morejo pri njihovi odločitvi pomagati. Da bodo naše molitve in prošnje prihajale iz čistega srca, pa najprej premislimo in obžalujemo svoje grehe.

Nagovor

BLAŽENI ALOJZIJ GROZDE – NA POTI ZA JEZUSOM, DOBRIM PASTIRJEM

Odgovorna in resna priprava na življenje mora biti temelj vsake človeške vzgoje. Blaženi Alojzij Grozde je je bil kot vsak otrok deležen najprej v krogu svojih najbližjih. Čeprav brez duhovne bližine očeta, pa mu materine ljubezni in pomoči bližnjih sorodnikov ni manjkalo.

Mati ga je učila prvih molitev in ga tako uvajala v svet božje ljubezni in pristnosti človeških odnosov, ki morajo temeljiti na medsebojnem spoštovanju. Domača hiša je bila prvo okolje, kjer se je v mladem Lojzetu oblikoval spoštljiv odnos do duhovnikov in poslanstva, ki ga v Kristusovem imenu opravljajo med božjim ljudstvom.

Že kot otrok je naprej molil rožni venec. Nasploh mu je bila molitev od zgodnjih let posebej blizu. Trdo in nezprosno kmečko okolje je v Lojzetu oblikovalo klen značaj. Vendar na skopi zemlji ter ob številnih lačnih ustih ni bilo videti kakšne posebne prihodnosti za mladega obetavnega fanta. Nadarjenost ter delavnost, združena s pridnostjo, so v njegov svet že zarisovale širše horizonte, ki se mu bodo odprli, če bo nadaljeval šolanje. To je bila tudi iskrena želja njegove matere. Večkrat mu je rekla: »Lojze, naj vsaj tebi uspe, da se rešiš te revščine, ki nas obdaja.« Ko se je ponudila priložnost, je Lojze nadaljeval šolanje na klasični gimnaziji v Ljubljani. Teta Ivanka in dobrotniki so poskrbeli, da je našel dober dom s primerno vzgojo v Marijanišču. V Marijanišču so bivali dijaki z različnimi značaji in pogledi na življenje. Ob skupnem dijaškem življenju so se kakor kamni v deročem potoku brusili drug ob drugem in se oblikovali v zrele osebnosti.

4. VELIKONOČNA NEDELJA

---

15. maja 2011

Lojzetovo duhovno podobo v Marijanišču sta globoko zaznamovala dva dogodka: vstop v Marijino kongregacijo, kjer je pod Marijinim plaščem varno uravnaval svoj vsakdanji korak k evharističnemu Jezusu, ter nekoliko pozneje delovanje v Katoliški akciji, kjer je razvijal laiški apostolat. Katoliško akcijo je čutil kot svojo duhovno domovino. V Lojzetu se je apostolski ogenj vedno bolj razplamteval še posebno, ko je okoli sebe videl toliko mladih, ki bi lahko dali svoje najboljše moči za rast Kristusovega kraljestva. V duhovnem premišljevanju se je večkrat spraševal, kako čim več mladih pripeljati k Jezusu, da se ne bi v nevarnostih vojne vihre in brezboštva zgubili na poteh življenja. Vsak prost trenutek je izkoristil in se je umaknil v tišino zavodske kapele, kjer mu je v molitvi Jezus napolnil srce, da je tako po Njem »vsa srca vnemal za dobro in plemenito«.

Evangelij današnje nedelje nam govori o Jezusu kot dobrem pastirju. Lojze je v svoji preprostosti in iskrenosti Jezusa doživljal kot dobrega pastirja, ki ga vodi in usmerja v življenju. Njemu je popolnoma zaupal in se mu v molitvi in prejemanju zakramentov vsak dan izročal.

Mladostni čas je tudi čas zorenja in odločanja. To je čas oblikovanja osebnosti, čas ko se je na neki točki potrebno odločiti – kaj bo moj življenjski in poklicni smisel? O tem se je Lojze veliko pogovarjal s sošolci in prijatelji. Bolj ko je v šoli napredoval iz razreda v razred, bolj se mu je zastavljalo vprašanje, kam po končani gimnaziji, kaj naj študira naprej. Resno in odgovorno je razmišljal predvsem o tem, kje bo lahko ljudem najbolj koristil, kako bo pripomogel, da bo božje kraljestvo na zemlji vedno bolj raslo. Kje bo za zveličanje duš lahko največ naredil? Prijatelja je v pogovoru povprašal: »Svetuj mi, Lado, kaj naj študiram!« Eden mu je prigovarjal, naj postane zdravnik, drugi ga

je usmerjal v inženirski poklic, tretji ga je navduševal za pravo. Videlo in čutilo se je, da odločitev ni lahka.

Duhovniški poklic je Lojze nadvse cenil. Spoštljiv in primeren odnos do duhovnikov je prinesel že iz domače družine in okolja, kjer je bil ta poklic visoko cenjen. Za vzgojitelje v šoli je imel zgledne duhovnike, ki so mu bili vzor. Nekoč je v pogovoru rekel stari materi: »Kako srečen bi bil, če bi bil duhovnik!« V skladu z njegovim značajem in osebnostjo pa je bilo, da je vsako zahtevno stvar temeljito premislil in premolil. Vse pomembne odločitve sprejemati v soglasju z božjo voljo. Da bi se znal prav odločiti, je julija 1942 pri lazaristih opravil tudi duhovne vaje. »Vse preizkušajte in kar je dobro, obdržite« (1 Tes 5, 21). Bog še tako vnetemu iskalcu na njegovi duhovni poti ne daje vedno jasnih znamenj. Ko je Lojze nekoč obiskal novomašnika s prošnjo, naj mu svetuje glede poklica, mu je ta svetoval, naj se obrne še na svojega spovednika. »On ti bo vedel svetovati gotovo pravi korak pri tvoji dokončni odločitvi.« V globini svojega srca je vedno bolj čutil: Bog me kliče, da postanem njegov apostol in oznanjevalec v svojem narodu.

»Dobri pastir dá svoje življenje za ovce« (Jn 10, 11). Lojze svoje poti v duhovništvo, po katerem je z iskrenim srcem hrepenel in se zanj duhovno pripravljaval, ni uresničil. Božja previdnost mu je v nedoumljivem načrtu pripravila drugačno pot – Kristusu duhovniku in žrtvi je postal podoben v načinu njegove smrti. »Če smo namreč z njim zraščeni v podobnosti njegove smrti, bomo tudi v podobnosti njegovega vstajenja« (Rim 6, 5). Iz vstajenjske zarje nas blaženi Alojzij Grozde po besedah ene izmed njegovih pesmi vabi:

*»Po novih potih šel bom v nove dni,
srca in duše Bog le bo vladar
šla moja pot bo pred njegov oltar.«*

IGOR LUZAR

PROŠNJE ZA VSE POTREBE

Dragi bratje in sestre. Prosimo Jezusa, dobrega pastirja, naj nas varuje in nam v naših potrebah pomaga.

1. Prosimo te za našega papeža Benedikta, škofo in duhovnike, naj bodo po tvojem zgledu dobri pastirji svojega ljudstva.
2. Ti vodiš vsakega človeka; pomagaj tudi državnim voditeljem, naj s tvojo pomočjo napredujejo v dobrem in nesebično služijo svojemu ljudstvu.
3. Ti kličeš vsakega po imenu, številne tudi v svojo službo; naj se fantje in dekleta, ki v sebi čutijo tvoj klic, na priprošnjo blaženega Alojzija Grozdeta velikodušno odzovejo temu vabilu.
4. Pomagaj naši mladini, da se bo zgledovala v življenju blaženega Alojzija in se odgovorno pripravila na življenje.
5. Svetniki so nam velika opora na poti k tebi; prosimo te, proslavi blaženega Alojzija Grozdeta, da bo pred vsem svetom zasijal njegov zgled krščanskega življenja.
6. Hvalevredno je, če delamo dobro in potrpežljivo prenašamo bridkosti; naj bolni potrpežljivo prenašajo trpljenje in upajo, da se bo končalo v nebeški slavi.
7. Kdor stopi skozi tvoja vrata, bo rešen; naj bodo vsi, ki so prestopili vrata življenja, rešeni večne smrti.

Dobri pastir! Ti poznaš vse naše potrebe in nam pomagaš; usliši tudi te današnje prošnje, ki živiš in kraljuješ vekomaj.

UVOD

Bratje in sestre! Vstali Gospod učencem obljublja, da bo vsak, ki veruje vanj, tudi sam opravljaj velika dela. Življenje svetnikov je lep dokaz, da je res tako. V veri so črpali moč za krepostno življenje, vera je mučencem pomagala, da so z zvestobo Bogu kronali svojo hojo za Kristusom. In taka velika dela – celo večja, pravi Gospod – delajo tudi po smrti, zato so naši priprošnjiki. Izročimo na začetku svete daritve priprošnji blaženega Alojzija Grozdeta naše prošnje in molitve. Prosimo za spravo, odpuščanje in edinost. Združimo se v skupni prošnji za nove duhovne poklice in dejavne krščanske laike.

Povežimo se v eno občestvo. Najprej pa priznajmo in obžalujmo svoje grehe, da bomo svete skrivnosti res sveto obhajali.

Nagovor

BLAŽENI MUČENEC LOJZE GROZDE: KRISTUSOV APOSTOL IN MARIJIN ČASTILEC, VZORNIK SLOVENSKEGA KRISTJANA

Dragi bratje in sestre!

Z velikim veseljem in hvaležnostjo se pripravljamo na prvo bogoslužno praznovanje blaženega mučenca Lojzeta Grozdeta, ki bo za vso Cerkev na Slovenskem velik praznik. Pojutrišnjem bo praznik Marije Pomagaj. Blaženi Lojze Grozde se v svojih pesmih zaupno zateka k Mariji Pomagaj. V *Drobnih pesmih* prosi Gospoda, naj mu pošlje Pomočnico in Vodnico:

*Ti mu pošlji Pomočnico,
da predrami ga iz spanja,
dá mu pravega spoznanja!*

*Daj do sebe mu Vodnico,
da na poti kje ne zajde,
da po Njej do Tebe najde!*

*Da bo k Tebi spet prispelo,
da Te blizu bo čutilo,*

*se pri Tebi pomirilo,
novo pesem Ti zapelo!*

Bog je našemu mučencu Lojzetu Grozdetu v preobilni meri izpolnil njegova mladostna hrepenenja in plemenita prizadevanja. Sin slovenske zemlje je z božjo milostjo in Marijino pomočjo dosegel čast oltarja!

Kakšno sporočilo prinaša pesnik in mučenec Grozde? Krasijo ga vrline: zvestoba Kristusu in Mariji,

5. VELIKONOČNA NEDELJA

22. maja 2011

globoko molitveno življenje, prizadevanje za čistost, požrtvovalnost in apostolska gorečnost, delavnost in doslednost, vsestranska ustvarjalnost, zrela samostojnost in ljubezen do domovine. Blaženi Lojze Grozde nam v svojem življenju, a tudi v svojih pesmih in povestih odkriva svojo lirično in mistično dušo: »Srce mi poje himno, donečo do neba: Vse za domovino, narod in Boga!«

Prisluhnimo Grozdetovim daljnovidnim besedam, ki jih je izrekel v svojem zadnjem govoru na sestanku Katoliške akcije. Njegov življenjepisec dr. Anton Strle ob tem poudarja: »Gorečnost in obenem optimizem diha Lojzetov zadnji govorček na sestanku pri Katoliški akciji. Imel ga je v zadnjem mesecu svojega življenja.« Takole pravi naš blaženi Grozde: »Mnogo posebnosti ima današnji čas. Morda največja, gotovo pa najbolj žalostna je ta, da gledamo prvič, odkar ljudje pomnijo, skrbno započeti in dobro premišljeni upor zoper vse, kar se imenuje Bog. – Tudi v prejšnjih časih so bili brezbožniki, a v močni, z železno disciplino povezani organizaciji jih do sedaj še ni bilo. Danes pa je brezboštvo organizirano v močne organizacije po vsem svetu. Več je teh organizacij, včasih si katere v kakšni malenkosti tudi nasprotujejo med seboj, a vse delajo za en sam cilj: Pregnati z zemlje Boga ... Najhujši izmed teh organizacij je prav gotovo komunizem, ki je najbolj svetoven, najbolj organiziran in najbolj satanski. – Napada Boga samega in njegovega Sina. Napada Cerkev, ki je njegovo skrivnostno telo. Mi vemo, da je Bog neuničljiv, da bo Cerkev na svetu do konca sveta. Vemo pa tudi, da so v nevarnosti duše posameznih ljudi in celi narodi, da se večno pogube. Tudi Slovenci smo že v neposredni nevarnosti, z nami vred pa je v nevarnosti vsa Evropa in vesoljni svet. Večno pogubljenje pa je največja nesreča, ki more priti nad

človeka. Zato se je treba tej nevarnosti upreti z vsemi močmi. A kako se upreti? Cerkev nam je pokazala pot. Pij XI. je poklical v življenje novo organizacijo Katoliške akcije nalašč zato, da zaustavi napredujoče brezboštvo, da mu vzame osvojene postojanke, ga premaga in tako obvaruje vesoljni svet časnega razdejanja in večnega pogubljenja. Mi smo odgovorili temu klicu Kristusovega namestnika. Hočemo se bojevati z vsemi peklenškimi silami, ki se zaganjajo v Cerkev Kristusovo. Nje sicer ne bodo nikoli premagale, morejo ji pa odtrgati ne le posamezne duše, ampak cele narode in jih pahniti v večno nesrečo. Hočemo na vsak način to preprečiti ...« (Blaženi Lojze Grozde, Pesmi in proza, Ljubljana 2011, str. 230s).

Najgloblji nagib za svojo gorečnost je Lojze izrazil, ko je zadnji mesec svojega življenja med drugim dejal na kongregacijski akademiji na praznik Brezmadežne: »Iz usmiljenja do ubogih, ki nimajo kruha, in še bolj ubogih, ki nimajo Boga, iz usmiljenja do obojih dajmo svoje mlade moči na razpolago Cerkvi, da te uboge rešimo in jih pripeljemo h Kristusu in v novo, lepšo prihodnost!« V tem govoru na akademiji Marijine kongregacije, 8. decembra 1942, je mladi Lojze izdelal zelo jasno pogled na apostolat krščanskih laikov, kakor ga dvajset let pozneje podal drugi vatikanski cerkveni zbor: »Bratje kongreganisti! Bodimo vredni nasledniki velikanov, ki so ob Marijini roki izšli iz naše kongregacije. /.../ Mi, ki predstavljamo prihodnost Cerkve in naroda, se moramo svoje naloge že zdaj zavedati in moramo že zdaj v mladosti po navodilih sv. Cerkve delati za to, da pride na svet nov, boljši red. Nov boljši red pa zahteva najprej novega, boljšega človeka. Brez novega človeka je nov red prazna beseda. In tega novega človeka moramo ustvariti predvsem mi. Izoblikovali ga bomo najprej

sami iz sebe, in to po vzvišenem vzoru prečistega Srca naše Matere, po Srcu, ki je najpopolnejša podoba božjega Srca Jezusovega. Z Marijino pomočjo hočemo najprej posvetiti sami sebe. Današnji svet za svojo rešitev ne potrebuje veliko politikov, znanstvenikov in umetnikov, ampak potrebuje predvsem delavnih svetnikov. Vsak kongreganist je torej najprej sam poklican k osebni svetosti. A biti svet sam zase ne zadostuje za tvorce novega rodu, ampak moramo hoteti pokristjaniti in posvetiti ves svet ... Današnji čas, naša Mati Marija, sveti oče in naša nesrečna domovina pričakujejo od nas nenavadno veliko. Ali bomo odrekli svojo pripravljenost, bratje? Ali se bomo ustrašili teh velikih nalog? Slabi smo, a mogočno Mater imamo. Zato hočemo. Hočemo iz sebe izklesati svete katoličane, nepopustljive v načelih in delavne!« (Blaženi Lojze Grozde, *Pesmi in proza*, Ljubljana 2011, str. 232s).

Te Grozdetove jasne besede odlično izražajo njegovo apostolsko gorečnost, ki jo je pohvalil in priporočil v posnemanje sam papež Benedikt XVI. Na dan Grozdetove razglasitve za blaženega, 13. junija 2011, je v Rimu pred vsem svetom izrekel besede: »Mladi slovenski mučenec blaženi Lojze Grozde je posebno častil evharistijo, ki je hranila njegovo neomajno vero, njegovo pripravljenost na žrtve za zveličanje duš in njegov apostolat v Katoliški akciji, da bi druge mlade ljudi vodil h Kristusu.«

Ali ne bi bilo primerno, da bi Grozdetov zadnji govor sprejeli v bogoslužno branje ob njegovem bogoslužnem prazniku? Tako bi nas vsako leto znova spodbujal k velikodušnemu delu za rast božjega kraljestva. Na ta način bi tudi mi, slovenski kristjani, prihajali »h Kristusu, živemu kamnu, ki so ga ljudje zavržli, pri Bogu pa je izbran in dragocen. Kot živi kamni bi se

5. VELIKONOČNA NEDELJA

---

22. maja 2011

tudi sami dajali vzdavati za duhovno hišo, sveto duhovstvo in bi darovali duhovne daritve, Bogu prijetne po Jezusu Kristusu« (prim. 1 Pt 2,4–5).

Pri tem prizadevanju naj nas podpira blaženi mučenec Lojze Grozde, goreč Marijin častilec in vnet pevec njene lepote. Ob šmarnični pobožnosti nas nagovarja s svojim pozdravom majniški kraljici Mariji Pomagaj:

*O Marija, maj prihaja,
z njim na zemljo Ti prihajaš,
svojo mi roko podajaš,
da popelješ me do kraja,
kjer Tvoj Sin – moj Bog, kraljuje,
s srečo srca napolnjuje.*

*Svet je ta kraj, draga Mati:
Tvoje šmarnice dehtijo,
bele svečice gorijo,
tu mi hočeš Njega dati!*

ANTON ŠTRUKELJ

PROŠNJE ZA VSE POTREBE

Bratje in sestre! Poklicani smo, da oznanjamo slavna dela njega, ki nas je poklical iz teme v svojo čudovito luč. Polni zaupanja se zato obrnimo na Gospoda in prosimo:

1. Gospod, spremljaj s svojo milostjo papeža, škofe in duhovnike, da se bo tudi v našem času božja beseda širi po vsem svetu.
2. Gospod, naj voditelji narodov ne prezrejo ubogih, ponižanih in pomoči potrebnih.
3. Gospod, navdihuj mlade, da bodo živeli za visoke ideale vere, upanja in ljubezni.
4. Gospod, naj nas življenjski zgled blaženega Alojzija vztrajno vodi na pot živetega krščanstva.
5. Gospod, utrjuj z zgledom mučeništva mladega Alojzija vse, ki iščejo resnico, da bodo na tej poti vztrajali.
6. Gospod, naj priprošnja mučenca Alojzija izprosi našemu narodu mir in slogo, vsem žrtvam vojn in revolucije pa nakloni srečo večnega življenja.

Vstali Gospod! V hiši tvojega Očeta je mnogo bivališč. Razodevaj nam večne resnice, vodi nas po evangeljski poti, utrjuj nas z zgledom svetnikov in daj, da nekoč skupaj z našimi rajnimi dospeli v večno življenje. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

»Glej, brat mimo gre,
Jezus, tvoj Gospod,
trka na srce,
s sabo kliče te
na življenja pot.«

Božji služabnik **LOJZE GROZDE**

Mučenec iz sovraštva do vere,
dijak, član Marijine kongregacije
in Katoliške akcije

Rodil se je 27. maja 1923 v Gornjih Vodalah,
v župniji Tržišče na Dolenjskem.

1. januarja 1943 je prestal mučeništvo
na Mirni na Dolenjskem.

23. februarja 1943 so ga šolarji našli
v gozdu pri Mirni.

27. marca 2010 je papež Benedikt XVI.
podpisal odlok o priznanju mučeništva.

